

Наші презентації

Григорій Грабович. До історії української літератури (Дослідження, есеї, полеміка). — К.: Критика, 2003. — 631 с.

Друге видання (перше вийшло в 1997 р.) наукових праць професора Гарвардського університету Григорія Грабовича, в яких (як завжди в дискусійному плані) розглядаються як теоретичні проблеми українського літературознавства, так і окремі твори — класичні і сучасні. Автор доповнив збірник розвідкою “У пошуках великої літератури” та статтями останнього часу. У післямові “Літературне історіописання та його контексти” йдеться, за словами Г.Грабовича, “про ширшу проблему сучасного українського літературного історіописання, про різні усвідомлені й неусвідомлені баталії навколо літературного канону — і разом з тим про контекстуалізацію цієї праці”.

В.В.Федоров. Три лекції об авторе: Монографія. — Донецьк: ООО “Юго-Восток ЛТД”, 2002. — 88 с. / Донецький національний університет.

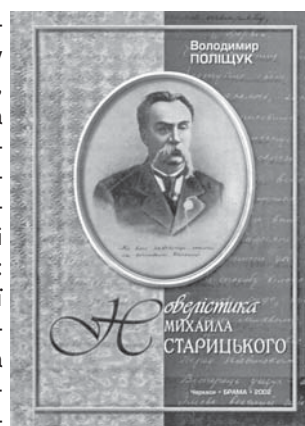

У монографії робиться спроба розглянути проблему автора в онтологічному плані, розвиваючи ідеї, висловлені в ранніх працях М.Бахтіна. Видання складається з таких розділів:

“От слова к физическому космосу”, “От физического космоса к человеку”, “От человека к Слову”.

Володимир Поліщук. Новелістика Михайла Старицького. — Черкаси: Брама, 2002. — 136 с.

Автор аналізує новелістику М.Старицького, яка досі не була предметом детального розгляду. Її проблеми та художні особливості: структура малої прози письменника, манера оповіді, особливості сюжетобудови, стильові ознаки, психологізм, жанрові особливості, проблемно-тематичний аспект, проблему майстерності тощо аналізуються в контексті літературного рубежу ХІХ — ХХ ст.

КРИТИКА. — 2003. — Ч. 7–8.

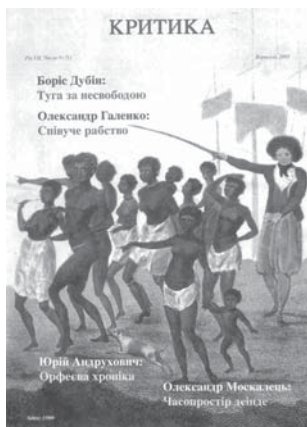
Станіслав Шумлянський аналізує проект політичної реформи та робить припущення про її ймовірну кінцеву мету (далеку від демократичних традицій і цінностей). Андрій Портнов висвітлює зміст польських виступів, присвячених Волинській трагедії 1943 р., та українську реакцію на

польські ініціативи, і застерігає від “національної глухоти й герметизму”. Польський історик Гжегож Мотика дошукується причин трагедії, порушуючи низку дискусійних питань. Тарас Возняк привертає увагу до питань моральної відповідальності наших сучасників за потрактування подій історичного минулого.

Ярослав Грицак полемізує з аргументацією М. Поповича, висловленою в травневому числі “Критики”. Марія Крісань висвітлює проблему стереотипів на прикладі праць, присвячених польсько-російським стосункам. Добірка статей висвітлює проблеми ксенофобії в різних країнах: Україні (Наталя Паніна), Росії (Олексій Левінсон, Галина Зверева), Сербії (Томіслав Лонгінович). Тему продовжує розвідка Віктора Єленського про релігійну ксенофобію. Славомір Мрожек аналізує політичний конфлікт між “лівими” і “правими” як зіткнення двох протилежних темпераментів.

КРИТИКА. — 2003. — Ч. 9.

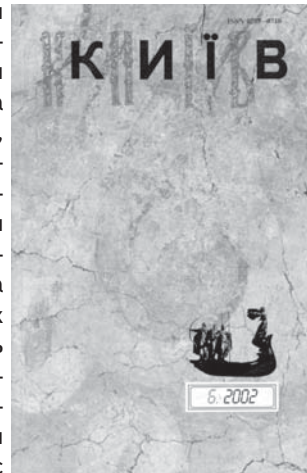
Станіслав Шумлянський і Борис Бахтєєв аналізують здобутки й перспективи української політичної опозиції. Борис Дубін висвітлює добу радянського застою як соціологічний феномен. Олександр Галенко

аналізує російський і український соромицький фольклор — як давній, так і сучасний. Роман Кабачій з'ясовує ставлення польських українців до подій 1940-х рр.

Андрій Савенець і Костянтин Москалець рецензують публіцистичний і художній доробок М. Рябчука. Тимофій Гаврилів роздумує над проблемами перекладу. Олег Сидор-Гібелінда розмірковує над мистецькими каталогами, зокрема “Грою в гру” В.Кауфмана, Олена Дьячкова — над світоглядним змістом колядок і щедрівок. Юрій Андрухович подає “спробу автокоментаря” “Орфей хронічний”.

КИЇВ. — 2003. — №6.

Відкривається народознавчими роздумами Павла Мовчана “Витюки”, інтерв'ю Віктора Грабовського з керівником Центру етносоціологічних та етнополітичних досліджень проф. В.Б.Євтухом “Європейська Хартія зміцнює статус

української мови”, відповідями на анкету журналу з проблемних питань “Що об'єднає Україну?” та “Яким Ви бачите майбутнє України?”. Друкується продовження автобіографічної оповіді-есе Валерія Шевчука “На березі часу”; поезія представлена віршами Віктора Баранова, Романа Кудлика, Ірини Мироненко, Івана Ольховського. Микола Кодак досліджує творчість поета Василя Слапчука (рубрика “Критика”), Дмитро Малаков виступає зі спогадами про воєнний Київ (“Пам'ять художника”), Антон Лісовий та Борис Хоменко рецензують нові книжки Івана Дзюби та Олени Логвиненко, Сергій Козак розповідає про журнал “Арка”, який виходив у Мюнхені у другій половині 40-х років.

КИЇВ. — 2003. — №7-8.

На запитання журналу “Тарас Шевченко в моєму житті” в рубриці “Публіцистика” відповідають Ольга Петрова (“Онтологічний Тарас Шевченко”), Тарас Денисенко (“Етичний момент вибору”), Володимир Могилевський (“Свя-

Слово і Час. 2003. №11

тий великомученик Тарасій”), Сергій Ткаченко (“З могутніми пристрастями”). В рубриці “Архів” публікується матеріал “Ліна Костенко: Я готова відповідати за свій вчинок”. У рубриці “Проза” надруковано “Півдюжини грузинських оповідок плюс одна” Ігоря Малишевського, закінчення кіноповісті Василя Земляка та Івана Миколайчука “Вавилон — ХХ” та продовження роману-біографії “Поет із пекла (Тодось Осьмачка)” Михайла Слабошпицького. Поезія представлена віршами Андрія М’ястківського, Володимира Барни, Івана Ткача. Леонід Кореневич розмірковує над новими виданнями української прози (“Полювання на читача”), Галина Пересунько представляє роздуми відомого науковця Тамари Мельник з приводу гендерної політики в Україні (“Мама мисє раму. Тато читає газету”), з рецензіями на нові книжки виступають Анатолій Скрипник, Олег Неживий, Анатолій Русанівець, Віктор Гориславець.

СУЧАСНІСТЬ. — 2003. — № 7–8.

люблю...” (Шевченкова Україна: слово-образ, концепція, текст)” та Віктора Неборака “Що залишилися в спадок від Ми-

коли Зерова”. Актуальні проблеми суспільного життя розглядаються в статтях Миколи Рябчука (“Львів і Краків у новій Європі”), Володимира Климчука (“З думою про народ. Номенклатурні технології”) та Сергія Чалого (“Іракська криза чи криза світоустрою?”). “Голодомор і становлення “соцреалізму” як творчого методу” — тема дослідження Сергія Білоня. Юрію Реріху в контексті проблеми “Схід — Захід” присвячений матеріал Миколи Скиби (“Юрій Реріх — ієрогліф долі на водорозділі часу”), публікується розділ з книжки Ігоря Качуровського “Генерика і архітектоніка” — “Презентація або спосіб подачі матеріалу”, Ніка Мірош розповідає про творчість художника і скульптора Олексія Владимірова, Вадим Скуратівський — про рушники майстрині Люби Конопко.

БЕРЕЗІЛЬ. — 2003. — Ч. 9 —10.

Друкуються поетичні цикли Василя Старуна, поезії Райнера Марії Рільке та Ніколаса Ленау в перекладі з німецької Юрія Шереха (Шевельова); нове оповідання Анатолія Дімарова “Лемко” та роман Андрія Кокотюхи “Мама, донька, бандюган”.

Розділи есеїстики та критики представлені есеєм Ірини Мироненко “Липнева колиска днів”, статтею театрознавця Лани Біневської “Кохання за Жолдаком” — про нову виставу Харківського театру імені Т.Г.Шевченка. Олена Логвиненко рецензує роман В. Захарченка “Довгі присмерки”, Богдана Лук’янів — книжку “Вікна застиглого часу” Ю. Винничука, Юрій Стадниченко — збірку О. Аулова “Безлюдівське перехрестя”, Ната Гранич — книжку поезій А. Махонюка “Осінній сонях”.

На завершення номера — репліка Інни Захарової “Про етику та поетику”, нові літературні пародії Романа Качурівського.

Підготувала І.Хазіна

